

§ 82 živn. řádu, v kterémžto případě příslušnost rozh. komise k rozhodování o námitkách záv. výboru je vyloučena. Stížnost záv. výboru jeví se tedy jako querella denegatae iustitiae. O stížnosti takto pojaté uvažoval nss ve shodě se stálou svojí judikaturou následovně: Je pravda, že jurisdikce o tom, zda jest dán důvod k propuštění zaměstnance dle § 82 živn. řádu, přísluší řádnému civ. soudu, případně soudu živn., avšak v řízení před rozh. komisí podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. jest otázka, je-li dán důvod § 82 živn. řádu, vylučující ochranu zaměstnanců, na niž vztahuje se § 3 lit. g) zák. o záv. výb., otázkou prejudiciální, jejímuž řešení — ovšem jen prejudiciálnímu — nesmí se rozh. komise vyhýbatí poukazem na svoji nepřislušnost k jejímu řešení judikátnímu. Neboť jde o otázku meritorní, totiž o rozhodnutí o excepcei uplatněné proti nároku vznesenému na základě ustanovení § 3 lit. g) zák. o záv. výb. (srov. Boh. A 7475/28). Byla tedy rozh. komise povinna otázkou onou způsobem svrchu naznačeným se zabývatí a nebyla oprávněna meritorní rozhodnutí pro domnělou svoji nepřislušnost odepřítí. Bylo tudíž rozhodnutí její zrušití dle § 7 zák. o ss.

Č. 8624.

Závodní výbory. — Řízení před nss-em: Je podstatnou vadou řízení, ke které nss hledí z moci úřední, vydal-li rozhodnutí, příslušející rozhodčí komisi jako sboru, její předseda.

(Nález ze dne 21. května 1930 č. 8317.)

V ě c: Josef Š. v P. (adv. Dr. Frt. Polák z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v Praze o propuštění místopředsedy závodního výboru z práce.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Josef Š. v Ž., místopředseda záv. výboru v závodě fy J. Št. v Ž., podal u rozh. komise dle zák. o záv. výborech žalobu, v níž vytýkal, že byl bez souhlasu rozh. komise propuštěn z práce, a žádal, aby firmě bylo nařízeno, by jej vzala zpět do práce a nahradila mu způsobenou škodu a ušlý výdělek. Předseda rozh. komise odmítl tuto žalobu jako nepřipustnou, ježto dle §§ 22 a 26 zák. o záv. výborech připustnou je toliko stížnost, kterou může podati jedině záv. výbor, a nikoliv jednotlivec.

O stížnosti Josefa Š. do tohoto výměru uvážil nss takto:

Nař. výrok byl zcela nepochybně vydán toliko předsedou rozh. komise. Podle § 26 zák. o záv. výb. rozhoduje však rozh. komise v šestičlenných senátech, skládajících se z předsedy, odborného znalce a 4 členů ustanovených z řady zaměstnavatelů a zaměstnanců. Kolegiální usnesení takto složeného senátu jest podle zák. jedině možnou formou, ve které nález rozh. komise může vzniknouti. Je tedy rozhodnutí vy-

dané pouze předsedou rozh. komise, pokud lze je vůbec za rozhodnutí komise považovati, stíženo podstatnou vadou procesní.

K vadě této musil nss přihlížeti z povinnosti úřední, jak plyne již z následovné úvahy: Podle ustanovení § 26 odst. 7 zák. o záv. výb. a § 35 odst. 2 prov. nař. č. 2/22 platí pro veškerá jednání před rozh. komisemi, pokud nic jiného není stanoveno, ustanovení civ. řádu soudního o jednání před soudy okresními. Podle §§ 431 a 477 č. 2 civ. ř. soud. jest jako zmatečný zrušiti rozsudek v odpor vzatý, když rozhodující soud nebyl řádně obsazen, a sluší k tomuto zmatku dle §§ 471 č. 7, 477 č. 2 a 513 hleděti z povinnosti úřední jak v odvolacím, tak i v dovolacím řízení. Je-li však podle předpisu civ. řádu soud. nedostatečné obsazení soudu kvalifikováno jako zmatek, k němuž v kterémkoliv řízení opravném sluší hleděti z povinnosti úřední, musí i nss, maje přezkoumati zákonnost aktu před ním naříkaného, k tomuto zmatku hleděti z povinnosti úřadu, třeba stížností po této stránce procesní vadnost vytýkána nebyla (srov. též Boh. A 5980/26).

č. 8625.

Domovské právo: Státní občan rakouský, příslušný do obce v Haliči a usazený před 1. lednem 1908 na území Spišském, nenabývá stát. občanství čsl. podle čl. III. č. 1 věty druhé rozhodnutí konference velvyslanců z 28. července 1920 č. 20/25 Sb.

(Nález ze dne 22. května 1930 č. 7954.)

Prejudikatura: Boh. A 6416/27.

Věc: Abraham K. ve Sp. proti župnímu úřadu v Lipt. Sv. Mikuláši o domovské právo.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Dom. listem ze 6. srpna 1925 vydaným na základě usnesení zastupitelstva obce Sp. z 30. června 1922, bylo st-li potvrzeno, že má v obci Sp. ode dne 18. prosince 1924 dom. právo na základě čl. III č. 1 rozhodnutí konference velvyslanců v Paříži z 28. července 1920.

Podle obsahu správních spisů narodil se st-l r. 1889 v N. v Haliči (nynější Polsko), odkud se se svým otcem Šalamounem v r. 1892 vystěhoval s celou rodinou do Sp., kde od té doby stále se zdržuje. Dom. právo podržel v N.

Rozhodnutím z 27. prosince 1927 okr. úřad ve Sp. uvedený dom. list prohlásil za neplatný, odůvodniv svůj výrok tím, že čl. III. č. 1 rozhodnutí konference velvyslanců v Paříži z 28. července 1920 byl v tomto případě mylně aplikován, poněvadž st-l neměl státní příslušnosti v býv. Uhersku, nýbrž byl státním občanem polským, takže nemohl nabýti čsl. státní příslušnosti ipso jure podle čl. 1 části I smlouvy Československo-polské, uveřejněné pod č. 56 sbírky zák. a nař. z r. 1926.

Z tohoto rozhodnutí podal st-l odvolání, v němž uplatňoval, že jest čsl. státním občanem podle čl. III. č. 1 odst. 1 věty 2 rozhodnutí konfe-